

Roses d'esperança

En un petit poble de Catalunya, en Martí un nen de 10 anys, no se sentia alegre com la resta al dia de Sant Jordi. Veia a tothom amb històries, roses, llibres... Però ell es sentia sol. El seu pare va marxar quan ell era petit i la seva mare treballava tot el dia. El Martí anava de casa a l'escola sense sentir-se estimat ni valorat.

Un dia, mentre passejava trist pel mercat de Sant Jordi, va conèixer una velleja pobre, que regalava roses per la voluntat. En Martí va decidir comprar-li una i van tenir una conversació; la vella li va explicar la llegenda de Sant Jordi i li va dir que l'amor sempre troba el seu camí. Aquesta frase va engegar una llum dins seu.

Martí va decidir buscar l'amor en les petites coses del seu dia a dia i, a poc a poc, va començar a sentir-se més feliç, va comprendre que, tot i no tenir el suport dels seus pares, podria trobar l'amor i felicitat en altres llocs i persones de la seva vida. Amb el temps, va aprendre a valorar-se a si mateix i a construir el seu propi camí ple d'amor, coses bones i esperança.

En Martí va començar amb 14 anys a passar una paracaeta de roses i fins avui porta 10 anys regalant roses d'esperança el dia de Sant Jordi a tothom que ho necessitava.

Tulipà ♡